

STRESZCZENIE

PROJEKTU PLANU GOSPODAROWANIA WODAMI DLA OBSZARU DORZECZA ODRY¹

Obszar Dorzecza Odry jest jednym z ośmiu obszarów znajdujących się na terytorium Republiki Czeskiej, dla którego został zgodnie z wytycznymi Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (tzw. Ramowa Dyrektywa Wodna) opracowany projekt planu gospodarowania wodami. Projekt został opracowany z wyprzedzeniem tak, aby co najmniej rok przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczy Plan, można go było udostępnić społeczeństwu w celu zgłaszania uwag. Projekt *Planu Gospodarowania Wodami dla Obszaru Dorzecza Odry* został sporządzony przez przedsiębiorstwo państwowe Povodí Odry, státní podnik, we współpracy z urzędami okręgowymi Kraju Morawsko-Śląskiego oraz Kraju Ołomuńskiego, które są władzami właściwymi dla całego obszaru dorzecza na terytorium Republiki Czeskiej. Oprócz współpracy centralnych urzędów wodnoprawnych oraz głównego wykonawcy, firmy Pöyry Environment a.s. Brno, w opracowaniu projektu Planu uczestniczyły Lasy Republiki Czeskiej (Lesy České republiky) oraz Rolniczy Zarząd Gospodarki Wodnej (Zemědělská vodohospodářská správa) – ich odpowiednie zarządy, właściwe dla obszaru dorzecza Odry, jak również filia Agencji Ochrony Przyrody oraz Krajobrazu Republiki Czeskiej w Ostrawie (Agentura ochrany přírody a krajiny ČR) oraz przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji działające w tym rejonie.

Opracowany projekt jest dokumentem stosunkowo obszernym, zawierającym łącznie 511 stron tekstu, 158 załączników kartograficznych i 103 tabelaryczne oraz 172 strony katalogowe z opisem działań. W celu jego udostępnienia do zaopiniowania przez społeczeństwo, projekt ten został uzupełniony o krótkie podsumowanie, którego streszczenie znajduje się poniżej.

Wstęp

Proces planowania w gospodarowaniu wodami został zainicjowany przez Wspólnotę Europejską. Jego ostatecznym celem jest wyeliminowanie priorytetowych substancji niebezpiecznych oraz obniżenie stężenia substancji biogenych w wodach i przyczynienie się w ten sposób do osiągnięcia stężeń w środowisku morskim bliskich wartościom tłowym substancji występujących naturalnie. W dążeniu do tego celu czynione są również starania o utrzymanie i poprawę środowiska wodnego tak, aby dobry stan został osiągnięty zarówno w przypadku wód śródlądowych, jak i wód podziemnych. W konsekwencji nastąpi również poprawa zaopatrzenia ludności w wodę do picia. W procesie planowania główny nacisk położony jest na osiągnięcie szerszych celów środowiskowych w zakresie ochrony wód oraz obszarów chronionych zależnych od środowiska wodnego. W przypadku, gdy środowisko wodne wskutek działalności człowieka zostało w istotny sposób zmienione lub jego stan naturalny jest taki, że osiągnięcie dobrego stanu może być niewykonalne lub niewspółmiernie kosztowne, mogą zostać określone mniej rygorystyczne cele środowiskowe. W pewnych specyficznych warunkach mogą zaistnieć podstawy do zastosowania odstępstwa od wymogu zapobiegania dalszemu pogarszaniu się dobrego stanu wód lub osiągnięcia takiego stanu, jeżeli niepowodzenie w osiąganiu celu wynikało z nadrzędnego interesu publicznego. Podobnie odstępstwa te mają zastosowanie, jeżeli niepowodzenie to zostało spowodowane nieprzewidywanymi lub wyjątkowymi okolicznościami (szczególnie powodzią lub suszą). Dla zaproponowanych programów działań, które powinny być ukierunkowane na osiągnięcie określonych celów, w procesie planowania należy wykonać

¹ Pod terminem *obszar dorzecza Odry* należy rozumieć czeską część dorzecza Odry.

również analizę ekonomiczną usług wodnych, opartą na długotrwałej prognozie podaży i popytu na wodę w danym rejonie. Jednocześnie w celu przejrzystości procesu planowania należy zapewnić aktywny udział ogółu społeczeństwa w opracowywaniu planu gospodarowania wodami.

Zgodnie z wymogami Ramowej Dyrektywy Wodnej zasady planowania w gospodarowaniu wodami zostały transponowane do przepisów prawnych Republiki Czeskiej, a reguły ich wdrażania zawarte są w następujących, ogólnie obowiązujących dokumentach:

- Ustawa Nr 254/2001 Dz. U., Prawo Wodne w obowiązującym brzmieniu,
- Rozporządzenie Nr 142/2005 Dz. U. dot. planowania w gospodarowaniu wodami,
- Plan Gospodarowania Wodami dla Głównych Dorzeczy w Republice Czeskiej (PHP ČR).

Zawartość oraz formalny układ Planu Gospodarowania Wodami określone są ściśle w Rozporządzeniu Nr 142/2005 Dz. U., a jego poszczególne części zestawione są w sposób następujący:

- A) Opis obszaru dorzecza
- B) Korzystanie z wody oraz jego wpływ na stan wód
- C) Stan oraz ochrona jednolitych części wód
- D) Ochrona przed powodzią oraz wodny reżim krajobrazu
- E) Oszacowanie wpływu działań na stan wód
- F) Analiza ekonomiczna

A. Opis obszaru dorzecza Odry

Zawartość części A (107 stron tekstu, 37 załączników kartograficznych oraz 3 tabelaryczne) obejmuje ogólny opis obszaru dorzecza wraz z charakterystyką jego geomorfologicznych, geologicznych, klimatycznych oraz hydrologicznych uwarunkowań wraz z analizą warunków zalesienia, stosunków struktury gospodarczej oraz zasiedlenia obszaru, jak również z wykazem obszarów chronionych, przeznaczonych do ochrony przyrody oraz krajobrazu. Opis zawiera również pewne informacje uzupełniające dotyczące np. ośrodków kontaktowych, zaangażowanych w proces planowania oraz działań realizowanych w celu informowania społeczeństwa o przebiegu procesu planowania.

Obszar dorzecza Odry obejmuje 6 252 km² i jest stosunkowo zróżnicowany pod względem wysokości, co wynika z jego usytuowania pomiędzy masywami górskimi Grubego Jesenika (najwyższa góra Pradziad - 1492 m n.p.m.) oraz Beskidów (Łysa Góra -1323 m n.p.m.). Rzeka Odra ma swoje źródło w Górach Odrzańskich na wysokości 634 m n.p.m. i przecina granicę czesko-polską na rzędnej wysokości ok. 190 m n.p.m. Na południowym zachodzie obszar dorzecza Odry ogranicza wododział, który jednocześnie tworzy główny wododział europejski zlewni Dunaju i Odry.

Powyżej dopływu rzeki Olzy, tzn. tuż powyżej miejsca, w którym obie rzeki przecinają czesko-polską granicę, Odra osiąga średni przepływ z wielolecia 49 m³.s⁻¹, a średni przepływ Odry poniżej dopływu Olzy wynosi 63 m³.s⁻¹. Na cały obszar dorzecza spada średnio rocznie ponad 5,1 x 10⁹ m³ opadów, roczna suma opadów, w odniesieniu do średniej powierzchni, osiąga ok. 820 mm, z czego spływ powierzchniowy wynosi w przybliżeniu 300 mm.

Jesenicka oraz beskidzka część dorzecza mają nieco odmienny charakter sieci rzecznej. Różnią się one pod wieloma względami; Beskidy należą do obszarów najbogatszych pod względem opadów w Republice Czeskiej, a jednocześnie jest to obszar z największą gęstością sieci cieków. Wysokie podłużne spadki, charakter podłoża geologicznego oraz nadmierny transport rumowiska powodują niską stabilność koryt

rzecznych. Z tego powodu górne odcinki głównych cieków dorzecza, które w znacznej części zachowują charakter rwącego potoku, trzeba było w przeszłości na dłuższych odcinkach regulować. Dopiero na średnich i dolnych odcinkach cieki przybierają charakter nizinny z rozległymi terenami zalewowymi. W najniższej położonych trasach rzecznych w Zagłębiu Ostrawskim, w jednym najbardziej uprzemysłowionych regionów w Republice Czeskiej, ich koryta są wyjątkowo silnie antropogenicznie zmienione, nie tylko dzięki regulacji mającej na celu ochronę przed powodzią, ale również, na niektórych odcinkach, z powodu oddziaływania eksploatacji górniczej kopalni podziemnych. Na głównych ciekach w dorzeczu Odry – na Olzie, Ostrawicy, Odrze, Opawie oraz Morawicy – uregulowano 31,5 % ich całkowitej długości. Najdłuższym nieuregulowanym odcinkiem cieku wodnego w dorzeczu jest rzeka Odra w rejonie powyżej ostrawskiej aglomeracji przemysłowej, na obszarze z zachowanymi ekosystemami terenów zalewowych, umożliwiającymi regularne, niepowodujące szkód rozlewy oraz posiadające znaczną zdolność retencyjną. Z punktu widzenia gospodarki wodnej większość dorzecza wyróżnia się również dużymi wahaniami przepływów wody w ciekach, największymi w całej Republice Czeskiej. Zalesienie obszaru dorzecza Odry wynosi 38,5% jego powierzchni, co przewyższa średnią krajową i należy do najwyższych w Republice Czeskiej.

Całkowita liczba mieszkańców w czeskiej części obszaru dorzecza Odry wynosi prawie 1,3 milionów, średnia gęstość zaludnienia wynosi 212 mieszkańców na 1 km² i jest znacznie wyższa, niż wynosi średnia krajowa (130 mieszkańców na 1 km²).

Podstawową jednostką planowania w gospodarowaniu wodami jest tzw. *jednolita część wód*, przy czym planowanie rozróżnia pomiędzy *jednolitymi częściami wód powierzchniowych* (w rozbiu na jednolite części wód płynących - kategoria „rzeka“ oraz na jednolite części wód stojących - kategoria „jezioro“) oraz *jednolitymi częściami wód podziemnych*. Jednolite części wód powierzchniowych dzielą się w dalszej kolejności na części wód naturalne, a przy większym stopniu ich modyfikacji w następstwie oddziaływań antropogenicznych na części wód tzw. silnie zmienione. W przypadku, gdy poprzez oddziaływania antropogeniczne części wód zostały na nowo utworzone, zaliczają się one do części wód sztucznych.

Na obszarze dorzecza Odry znajduje się łącznie 120 *jednolitych części wód powierzchniowych*, wśród których do kategorii „rzeka“ zalicza się 112, a do kategorii „jezioro“ - 8. Na obszarze dorzecza Odry wyznaczono 14 *jednolitych części wód podziemnych*, z czego 3 części wód to górne jednolite części wód podziemnych, a 11 części wód to tzw. główne warstwy wodonośne.

Rozdział wstępny A Planu Gospodarowania Wodami również zawiera wykaz tzw. *obszarów chronionych*, które specyfikuje i charakteryzuje w ramach obszaru dorzecza. Do obszarów chronionych zaliczane są jednolite części wód przeznaczone do poboru wody do picia przez ludzi, obszary przeznaczone do ochrony gatunków wodnych o znaczeniu ekonomicznym, części wód przeznaczone do celów rekreacyjnych, w tym obszary wyznaczone jako kąpieliska, obszary wrażliwe na substancje biogenne, w tym obszary wyznaczone jako strefy wrażliwe na mocy dyrektywy 91/676/EWG, obszary specjalnie chronione, obszary o znaczeniu europejskim, siedliska ptaków, terytorialne systemy stabilności ekologicznej oraz istotne elementy krajobrazowe.

B. Korzystanie z wody oraz jego wpływ na stan wód

Przedmiotem rozdziału B (72 strony tekstu, 33 załączniki kartograficzne oraz 37 załączników tabelarycznych) jest analiza aktualnego stanu korzystania z wody, określenie warunków korzystania z wody do roku 2015 (łącznie z działaniami niezbędnymi do ich spełnienia) oraz ocena wpływu działalności człowieka na całkowity stan wód w roku 2015. Częścią analizy jest również identyfikacja zagrożonych jednolitych części wód, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia dobrego stanu środowiska wodnego. Główne wyniki analizy *aktualnego korzystania z wody* można podsumować w następujący sposób:

Obecnie (rok 2006) zostało na obszarze dorzecza Odry zidentyfikowanych łącznie 471 miejsc zrzutów ścieków (powyżej limitu 6 000 m³ w roku kalendarzowym lub też 500 m³ w miesiącu kalendarzowym) do wód powierzchniowych o całkowitej objętości 206 mln m³ za rok, w tym uwzględniono 37 najważniejszych źródeł komunalnych, 42 źródła przemysłowe, 1 źródło z zakładu przemysłu spożywczego oraz 12 źródeł wód pochłódniczych.

W przypadku poboru wód powierzchniowych (powyżej takich samych limitów) zaewidencjonowano na tym obszarze łącznie 106 miejsc poboru wody o łącznej objętości 177 mln m³ za rok, 7 znaczących akumulacji wody (zbiorniki zaporowe z 385,5 mln m³ wody), 3 przerzuty wody. W zakresie „pozostałego” korzystania z wody na obszarze tym zidentyfikowano przede wszystkim oddziaływanie eksploatacji górniczej (na powierzchni ok. 150 km²) oraz korzystanie z energii wodnej (na 6 zbiornikach zaporowych, 60 stopniach lub jazach). Całkowity pobór wód podziemnych, z przewagą poborów wody do picia dla zaopatrzenia ludności, wynosi u 219 monitorowanych podmiotów 23,1 mln m³ za rok (2006).

Z oceny oddziaływań morfologicznych na obszarze dorzecza Odry wynika, że struktura podstawowa obszaru, wraz ze 120 jednolitymi częściami wód, tworzona jest przez sieć rzeczną obejmującą cieki o powierzchni większej niż 10 km², których długość wynosi łącznie 3 066 km (przy czym długość wszystkich cieków na obszarze wynosi ponad 6 tysięcy km). Zmiany morfologiczne w jednolitych częściach wód są niebagatelne i wynikają z wielu różnych przyczyn. W wyniku wyprostowania cieków, umocnienia brzegów koryta, przebiegu przez zabudowane części gmin itd. spośród 120 części wód w dużym stopniu zostały zmienione ponad dwie trzecie (69 %).

W przypadku wymagań w zakresie użytkowania wody oraz niezbędnych działań zmierzających do ich zaspokojenia do roku 2015 stwierdzono, iż ocena rozwoju trendów w większości przypadków wskazuje bądź na stagnację tego rozwoju, bądź jego niewielki wzrost lub spadek. Sytuacja taka ma miejsce przede wszystkim w zakresie pokrycia ilościowego zapotrzebowania na wodę. Większych zmian można oczekiwać tylko w przypadku zanieczyszczenia wód spowodowanego emisjami; zmiany te idą jednak w dobrym kierunku. Dlatego też ogólnie nie proponuje się działań w zakresie pokrycia ilościowego zapotrzebowania na wodę. Działania w zakresie zrzutów ścieków omawiane są w rozdziale C. Z oczekiwanego rozwoju korzystania z wody można oszacować również wpływ na ryzyko dotyczące możliwego przekroczenia w częściach wód odpowiednich kryteriów dobrego stanu środowiska wodnego do roku 2015. Ocena pokazała, że wbrew pozytywnemu trendowi, zwłaszcza w zakresie jakości wód, przyszły stan nie będzie w przypadku tego zagrożenia różnił się znacząco od stanu obecnego:

- wody powierzchniowe - spośród 120 jednolitych części wód
 - w przypadku wód stojących - 3 części wód są niezagrożone, 4 potencjalnie zagrożone oraz 1 zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych;
 - w przypadku wód płynących - 40 części wód jest niezagrożonych, 37 potencjalnie zagrożonych oraz 35 zagrożonych ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych;
- wody podziemne - spośród 122 jednolitych części wód lub tzw. „jednostek roboczych“
 - 44 są niezagrożone, 42 potencjalnie zagrożone oraz 36 jest zagrożonych ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych.

C. Stan oraz ochrona jednolitych części wód

Część C planu, objętościowo najobszerniejsza (156 stron tekstu, 54 załączniki kartograficzne i 34 graficzne oraz 172 strony katalogowe z opisem działań), opisuje warunki niezbędne do osiągnięcia celów ochrony wód jako elementu środowiska naturalnego, programy dla określenia oraz oceny stanu wód (programy monitoringu), cele środowiskowe ochrony wód w okresie obowiązywania Planu Gospodarowania Wodami oraz propozycje działań zmierzających do osiągnięcia tych celów.

W przypadku *płynących wód powierzchniowych* różni się dwie kategorie oceny – ocena stanu ekologicznego oraz ocena stanu chemicznego wody. W pierwszym przypadku oceniane są zależne od wody podstawowe elementy biologiczne oraz elementy fizyczno-chemiczne, od których zależne są z kolei elementy biologiczne. Podstawą oceny stanu chemicznego wód powierzchniowych jest lista wskaźników tego stanu wraz z ich wartościami dopuszczalnymi.

Wody powierzchniowe stojące na obszarze dorzecza Odry to wyłącznie zbiorniki zaporowe, które, jako części wód silnie zmienione, są oceniane według tzw. potencjału ekologicznego. Potencjał ten jest również wynikiem oceny cząstkowych elementów biologicznych oraz fizyczno-chemicznych.

W ramach rozdziału C dokonano również wyznaczenia tzw. *jednolitych części wód silnie zmienionych (HMWB)*. Są to części wód, które na skutek zmian fizycznych, spowodowanych działalnością człowieka, mają znacznie zmieniony charakter i nie mogą z tego powodu spełniać parametrów dobrego stanu ekologicznego. Wyniki analizy pokazały, że spośród 120 jednolitych części wód, znajdujących się na obszarze dorzecza Odry, 32 wyznaczono jako silnie zmienione, w tym 8 części wód stojących. W przypadku tych części wód analiza wykazała, iż nie sposób przywrócić ich stanu naturalnego, gdyż uniemożliwiłoby to bieżące korzystanie z wody lub skutkowałoby w negatywny sposób na korzystanie z tych wód. Korzystanie z wód w tym przypadku nie można zastąpić innymi akceptowalnymi sposobami, a działania zmierzające do osiągnięcia dobrego ich stanu, z powodów technicznych oraz ekonomicznych, byłyby trudne do zrealizowania.

Również ocena stanu *wód podziemnych* dokonywana jest na podstawie dwóch kryteriów: stanu ilościowego oraz stanu chemicznego.

Specyficzną kategorią jest ocena *obszarów chronionych*, tzn. obszarów wyznaczonych dla poboru wody przeznaczonej do picia przez ludzi, obszarów wyznaczonych do celów rekreacyjnych oraz jako kąpieliska w naturze oraz obszarów wrażliwych na substancje biogenne oraz obszary wyznaczone jako tereny wrażliwe na mocy dyrektywy 91/271/EWG. Poza tym obszary chronione dzielą się jeszcze na obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków (wybrane siedliska ptasie, obszary o znaczeniu europejskim oraz obszary o małej powierzchni szczególnie chronione).

Podstawowym filarem Planu Gospodarowania Wodami w zakresie oceny stanu wód, a co za tym idzie wynikającej z niej całkowitej oceny stanu jednolitych części wód, są *Programy monitoringu*. Monitorowanie wód powierzchniowych w ramach procesu planowania odbywa się na trzech hierarchicznie uporządkowanych poziomach - jako monitoring diagnostyczny, operacyjny oraz badawczy.

Monitoring diagnostyczny wód powierzchniowych obejmuje liczbę jednolitych części wód w ten sposób, aby umożliwić otrzymanie spójnego i całościowego obrazu ich stanu oraz umożliwić podsumowującą ocenę stanu wód powierzchniowych na każdym obszarze dorzecza. Na obszarze czeskiej części dorzecza Odry zlokalizowano łącznie 8 punktów pomiarowo-kontrolnych monitoringu diagnostycznego. Monitoring diagnostyczny wód stojących koncentruje się wyłącznie na 5 wybranych zbiornikach zaporowych, wybudowanych na tym obszarze.

Monitoring operacyjny wód powierzchniowych w stosunku do diagnostycznego obejmuje całą powierzchnię obszaru dorzecza i wyróżnia się zasadniczo gęstszą siecią punktów pomiarowo-kontrolnych. Oparty jest na już istniejących programach monitoringu, które w miarę potrzeb są uzupełniane i poszerzane. Zawiera ponadto również monitorowanie obszarów chronionych. Monitoring ten obejmuje obserwację chemicznego oraz ekologicznego stanu/potencjału wód powierzchniowych w celu dostarczenia maksimum istotnych danych dla oceny, dla obserwacji oddziaływań powodujących zagrożenie dla jednolitych części wód oraz w celu dostarczenia informacji dla oceny zmian stanu zanieczyszczenia cieków łącznie z identyfikacją jakichkolwiek trendów wzrostu koncentracji substancji zanieczyszczających. Na 112 jednolitych częściach wód płynących na obszarze

dorzecza Odry usytuowano 146 punktów pomiarowo-kontrolnych monitoringu operacyjnego, przy czym w każdej części wód istnieje przynajmniej jeden punkt monitoringu reprezentujący wszystkie oddziaływania na jej stan wód. Wskaźniki fizyczno-chemiczne mierzone są w ramach monitoringu operacyjnego z reguły 12 razy w roku, wybrane substancje priorytetowe oraz inne substancje zanieczyszczające mierzone są 6 razy. Monitoring operacyjny podlega samodzielnemu reżimowi i wykonywany jest na 8 zbiornikach, łącznie w 13 punktach monitoringu.

Monitoring badawczy wód powierzchniowych stanowi w hierarchii najniższy stopień obserwacji i ma zastosowanie w przypadkach, gdy w jednolitych częściach wód pojawiają się nadzwyczajne zjawiska, dla których przyczyny nie są znane.

Najbardziej znaczącym aspektem sporządzania Planu Gospodarowania Wodami jest *ocena stanu* jednolitych części wód powierzchniowych oraz podziemnych. Ocena ta oparta jest na porównaniu danych uzyskanych z monitoringu (bazuje na wynikach monitoringu z lat 2006 – 2007) z wartościami dopuszczalnymi oraz kryteriami dla danego rodzaju części wód. Ocena sporządzana jest według zasady: „jeden nieodpowiadający wskaźnik (kryterium) = brak osiągnięcia celu w całej jednolitej części wód”.

Ocena całkowitego stanu *jednolitych części wód powierzchniowych* jest zawsze wykonywana w miejscu reprezentującym wszystkie oddziaływania na część wód (punkt reprezentatywny) i jest syntezą wyników oceny stanu chemicznego i stanu ekologicznego w przypadku wód płynących oraz stanu chemicznego i potencjału ekologicznego w przypadku wód stojących. O ostatecznym stanie decyduje zawsze gorszy z tych dwóch stanów. Tam, gdzie dotychczasowa bezpośrednia obserwacja miejsc kontrolnych nie przynosiła wystarczających informacji lub też w ogóle nie była przeprowadzana, stosowano tzw. *ocenę pośrednią*. W tym celu wykorzystuje się wiadomości oraz bazy danych nt. możliwych potencjalnych zanieczyszczeniach, ewentualnie informacje o niezadowalającej hydromorfologii. Ze względu na to, iż metoda oceny pośredniej jest pewnym działaniem zastępczym, niekorzystny stan w tym przypadku został zakwalifikowany jako potencjalnie słaby.

Z całkowitej liczby 112 jednolitych części wód płynących 52 jednolite części wód zostały ocenione w stanie dobrym, 18 jednolitych części wód - w potencjalnie słabym oraz 50 jednolitych części wód - w stanie słabym. W przypadku wód powierzchniowych stojących z całkowitej liczby 8 jednolitych części wód 6 jednolitych części wód zostało ocenionych jako wody o dobrym potencjale ekologicznym oraz 2 jednolite części wód o potencjale słabym.

Podobnie jak wody powierzchniowe, oceniane są również *jednolite części wód podziemnych*, przy czym główną podstawą dla całkowitej oceny są wyniki cząstkowej oceny stanu ilościowego i jednocześnie stanu chemicznego. W przypadku 3 górnych jednolitych części wód podziemnych (689 km²) stan jest monitorowany w 17 punktach, w przypadku 14 głównych warstw wodonośnych (6255 km²) dzieje się tak w 58 punktach. Całkowita ocena jest również syntezą wyników oceny stanu chemicznego oraz ilościowego jednolitych części wód podziemnych i również tu obowiązuje zasada, że stan końcowy określony jest przez wynik niekorzystny. Wynika z tego, że spośród 14 jednolitych części wód podziemnych na tym terenie stan dobry stwierdzono u 5 z nich, u pozostałych 9 stwierdzono stan słaby. We wszystkich przypadkach jest to spowodowane złym stanem chemicznym, w jednym przypadku ponadto z powodów ilościowych.

Wymaganiem priorytetowym Ramowej Dyrektywy Wodnej jest zapobieganie dalszemu pogarszaniu się stanu wszystkich jednolitych części wód, zaprzestanie lub stopniowe eliminowanie zrzutów do nich niebezpiecznych oraz szczególnie niebezpiecznych substancji chemicznych, a do roku 2015 zapewnienie osiągnięcia dobrego stanu wód tam, gdzie jest to technicznie oraz ekonomicznie możliwe. Dla jednolitych części wód, w przypadku których zakłada się nieosiągnięcie dobrego stanu (potencjału) do roku 2015, zastosowane zostaną odstępstwa. Odstępstwa będą zastosowane w przypadkach, gdy do roku 2015 nie będzie można osiągnąć dobrego stanu (potencjału), względnie nie będzie można go z przyczyn obiektywnych zagwarantować lub przewidzieć.

Dla wybranych jednolitych części wód termin potrzebny do osiągnięcia celu może zostać przedłużony lub można ustalić mniej rygorystyczne wymagania. Przedłużenie nie może przekroczyć dwóch kolejnych uaktualnień planu gospodarowania wodami w dorzeczu, przy czym aktualizacja oraz weryfikacja odbywają się co 6 lat, licząc od pierwszego dnia zatwierdzenia Planu Gospodarowania Wodami. Zastosowanie odstępstw w jednolitej części wód nie znaczy jednak mniej korzystny wybór działań. Jeżeli stan jednolitych części wód jest słaby, trzeba zawsze maksymalnie dążyć do jego poprawy, niezależnie od tego, czy w przyszłości zostanie osiągnięty stan dobry lub zbliżony do dobrego.

Całkowita liczba jednolitych części wód powierzchniowych na obszarze dorzecza Odry, w przypadku których zakłada się zastosowanie odstępstwa przedłużenia terminów, wynosi 68.

Jako instrument służący poprawie oraz zapewnieniu ochrony zrównoważonego korzystania z wody przygotowywane są programy działań. Programy te dotyczą szerokiego wachlarza czynności od wdrażania najlepszych dostępnych technik dla oczyszczanie ścieków komunalnych oraz przemysłowych, przez rewitalizację cieków wodnych, aż po ograniczanie zanieczyszczeń obszarowych oraz likwidację starych składowisk odpadów itp. Programy działań oparte są między innymi na wstępnym przeglądzie istotnych problemów gospodarki wodnej, zidentyfikowanych w 2007 r. Plan Gospodarowania Wodami zawiera dla poszczególnych jednolitych części wód wykaz 377 pozycji działań dla wód powierzchniowych oraz 42 działania dla wód podziemnych. Konkretnie działania w zakresie skanalizowania, oczyszczania ścieków oraz rewitalizacji cieków wodnych zaproponowane zostały dla 127 miejscowości, w tym dla 121 w okręgu Kraju Morawsko-Śląskiego – koszty wyniosą 15,0 mld CZK oraz 6 miejscowości w okręgu Kraju Ołomuńskiego – koszty wyniosą 0,15 mld CZK. Jako konkretne działania zaproponowano ponadto 24 sanacje starych składowisk odpadów oraz 4 działania w przypadku zakładów przemysłowych. Zaproponowano także 18 różnych działań ogólnego charakteru. Działania na rzecz sięgnięcia celów ochrony wód jako elementu środowiska naturalnego znajdują zastosowanie przede wszystkim w jednolitych częściach wód, w których zidentyfikowany został istotny problem gospodarki wodnej lub których stan oceniony został jako słaby.

D. Ochrona przed powodzią oraz wodny reżim krajobrazu

Przedmiotem rozdziału D (61 stron, 25 załączników kartograficznych oraz 25 tabelarycznych) jest problematyka ochrony przed powodzią oraz przed dalszymi szkodliwymi skutkami spowodowanymi przez wodę. Głównym celem w przypadku ochrony przed powodzią jest obniżenie zagrożenia mieszkańców wraz z ograniczeniem zagrożenia dla majątku, wartości kulturowych oraz historycznych; w przypadku dalszych szkodliwych skutków spowodowanych przez wodę oznacza to przede wszystkim ochronę przed następstwami suszy.

Najistotniejszym zagadnieniem *ochrony przed powodzią* jest problematyka tzw. *obszarów priorytetowych*, które zostały wyznaczone w części obowiązującej Planu Gospodarowania Wodami dla Głównych Dorzeczy w Republice Czeskiej. Jako obszar priorytetowy w tym Planie wyznaczony został obszar tzw. *Górnej Opawy* (z punktu widzenia hydrologicznego z góry od źródła rzeki Opawy aż do ujścia jej dopływu Morawicy); działania na tym odcinku stanowią dominujący problem i związane są z nim również najistotniejsze oraz najbardziej kosztowne przedsięwzięcia. Są one obecnie przedmiotem decyzji Rządu Republiki Czeskiej. Chodzi o przedsięwzięcia mające na celu wybudowanie obszarów retencyjnych na Górnej Opawie (w formie zbiornika zaporowego Nové Heřminovy o objętości 16,15 mln m³ oraz 7 miejscowych suchych zbiorników - polderów), następnie przedsięwzięcia polegające na zmianach w krajobrazie w tej części dorzecza, na zwiększeniu przepustowości koryt cieków oraz na rewitalizację ich niektórych odcinków. Pozostałe działania w innych częściach dorzecza Odry ukierunkowane są przede wszystkim na tzw. *II etap programu Prewencja przed Powodzią*, dla realizacji którego środki finansowe zapewnia państwo.

Rozdział D zajmuje się w szerokim zakresie całkowitym stanem *ochrony przed powodzią oraz stanem wodnego reżimu krajobrazu* wraz z zganieniem dotyczącym erozji wodnej, stabilizacji koryt rzecznych, jak również kwestią kompleksowych komasacji gruntów. Poza tym rozdział zawiera informacje o miejscach ograniczających przepustowość cieków, występujących najczęściej w miejscowościach z zabudową zwartą. Informacje te służą konkretyzacji listy technicznych działań przeciwpowodziowych na sieci cieków. Całkowitą liczbę mieszkańców, niechronionych dotychczas w sposób wystarczający przed powodzią, szacuje się na 17,5 tysiąca. Miejscowości nieobjęte ochroną mają charakter mieszanej zabudowy mieszkalnej lub, na mniejszych ciekach, zabudowy rozproszonej.

Ogólnie aktualny poziom ochrony przeciwpowodziowej na obszarze dorzecza Odry można scharakteryzować tak, że dotychczas zrealizowano na nim kompleksowe działania, które w przeważnej mierze gwarantują potrzebną ochronę wszystkich większych osiedli położonych na większych ciekach. Konieczność dalszej poprawy stanu niechronionych lub niewystarczająco chronionych obszarów występuje – za wyjątkiem obszaru Górnej Opawy – w przypadku miejscowości położonych na niektórych średnich oraz mniejszych ciekach, gdzie w przeszłości nie były podejmowane działania przeciwpowodziowe, względnie gdzie z czasem okazało się, że pierwotny stopień ochrony przed powodzią należy zwiększyć. Ważniejsze obszary, gdzie ochronę przeciwpowodziową należy usprawnić, to przede wszystkim obszary peryferyjne miasta Ostrawy oraz rejon Bogumina na dolnym odcinku Odry po czeskiej stronie. Pozostałe działania na ciekach będących w zarządzie przedsiębiorstwa państwowego Povodí Odry dotyczą obszarów (znów za wyjątkiem Górnej Opawy) o znaczeniu lokalnym, podobnie jak w przypadku osiedli znajdujących się na ciekach pozostałych dwóch zarządców mniejszych cieków - Rolniczego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz Lasów Republiki Czeskiej. W nadchodzącym okresie planowania nie zakłada się podwyższania obecnego poziomu ochrony gruntów rolnych przed powodzią.

W oparciu o analizy aktualnego stanu oraz o zadeklarowane cele, Plan Gospodarowania Wodami zawiera *propozycje działań ukierunkowanych na ochronę obszarów przed ekstremalnymi stanami wody*. Projekt ten, oprócz działań w zakresie obszaru priorytetowego *Górnej Opawy*, zawiera listę miejscowości z planowanym zwiększeniem przepustowości koryt rzek oraz wybudowaniem lokalnych suchych zbiorników (polderów), które powinny zostać zrealizowane w okresie planowania 2010 – 2015 w ramach *II etapu programu Prewencja przed powodzią*. Działania proponuje się dla 78 miejscowości, koszty całkowite wyniosą 1,88 mld CZK, w tym 1,78 mld CZK w okręgu Kraju Morawsko-Śląskiego (71 miejscowości) oraz 0,10 mld CZK w okręgu Kraju Ołomuńskiego (7 miejscowości). Dotyczą one 43 jednolitych części wód. Ponadto w kompetencji Lasów Republiki Czeskiej (LČR) planuje się wydatki na działania przeciwerozyjne na glebach leśnych, na tarasowanie oraz na sanację rozcięć erozyjnych (jary, rowy, wąwozy) w wysokości ok. 8 mln CZK/rok.

Do działań prewencyjnych w zakresie ochrony przed powodzią należy również wyznaczenie *terenów zalewowych*. Na obszarze dorzecza wyznaczono na całkowitej długości 1 355 km cieków w zarządzaniu przedsiębiorstwa państwowego Povodí Odry s.p. tereny zalewowe obejmujące 1 034 km (tj. 76 % długości), co stanowi ostateczny zakres tych terenów. Obecnie należy rozważyć aktualizację tych terenów na istotnych ciekach wodnych, wraz z aktualizacją ich tzw. stref aktywnych oraz weryfikacją w miejscach, gdzie realizowane będą nowe przedsięwzięcia ochrony przeciwpowodziowej. Niektóre nowe ich wyznaczenie planowane jest na wybranych ciekach w zarządzaniu Rolniczego Zarządu Gospodarki Wodnej (39,4 km) oraz Lasów Republiki Czeskiej (43,4 km). Dalszy proces w tym zakresie zmierza w kierunku poprawy jakości poziomu informacji na temat tych terenów i będzie się koncentrować na określeniu głębokości wody oraz prędkości przepływu wody podczas powodzi. Badanie aspektu ryzyka, dla którego dane nt. głębokości wody oraz prędkości przepływu wody podczas powodzi są niezbędne, jest wymogiem także nowo przyjętej Dyrektywy Wspólnoty Europejskiej (2007/60/WE) w *sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim*, która zostanie stopniowo wraz z cyklem planowania w gospodarowaniu wodami zharmonizowana. W obecnym okresie planowania proponuje się

działanie zmierzające do tego, aby wszystkie tereny, wyznaczone i ustalone do roku 2009, zostały transponowane oraz sprecyzowane w takiej formie, jak wymaga tego wymieniona Dyrektywa.

W zakresie *pozostałych* działań przeciwpowodziowych opracowanie monitoringu hydrometeorologicznego (w którego skład wchodzi łącznie 91 stacji pomiarowych) oraz przygotowanie ośrodków progностycznych na obszarze dorzecza zostało już praktycznie zakończone. W ramach rozwiązywania problemów obszaru *Górnej Opawy* proponuje się dodatkowe ponadstandardowe wyposażenie integrowanych systemów ratowniczych oraz wybudowanie ok. 20 nowych stacji pomiarowych.

Oprócz zagadnień związanych z ochroną przeciwpowodziową rozdział D zajmuje się również problemami *ochrony przed występowaniem suszy*. Punktem wyjścia dla oceny stanu w takich sytuacjach jest ilościowy bilans wodnogośpodarczy. Na obszarze cząstkowym, objętym tzw. *Systemem Wodnogośpodarczym Dorzecza Odry* i na obszarze cząstkowym, znajdującym się poza nim, wpływ rozwoju na bilans wodnogośpodarczy przejawia się w odmienny sposób. Stosunki hydrologiczne na terenie Systemu uwarunkowane są gospodarowaniem wodami na sześciu zbiornikach zaporowych, zarządzanych przez przedsiębiorstwo Povodí Odry s.p., oraz dwoma znaczącymi przerzutami wody. Funkcję zaopatrzenia w wodę pełnią zbiorniki Šance oraz Morávka po beskidzkiej stronie dorzecza, a po stronie jesenickiej - kaskada zbiorników Kružberk oraz Slezská Harta. W Systemie przemysł zaopatrywany jest w wodę przez zbiorniki Žermanice na rzece Lučina oraz Olešná na rzece Olešná (natomiast gospodarowanie na zbiorniku Těrlicko na rzece Stonávka w zlewni Olzy odbywa się samodzielnie, poza Systemem).

Od lat 90. ubiegłego wieku, gdy w gospodarce nastąpiła równowaga stosunków pomiędzy wartościami, a cena za pobieraną wodę wzrosła kilkakrotnie, popyt na wielkość poborów wody wyraźnie spadł, a popyt w okresie 1990 - 2005 w przypadku wody pitnej spadł o prawie 45 %. Podobny trend zanotowano również w przypadku zapotrzebowania na wodę przemysłową. Ocena bilansowa w ostatnich latach pokazuje więc, że na obszarze cząstkowym, sterowanym przez System zaspokojenie aktualnego popytu na wodę oraz dotrzymanie minimalnych przepływów w ciekach do roku 2015 w żadnym z obserwowanych profilów nie wywoła sytuacji krytycznej. Jako suszę można lokalnie odnotować wyłącznie krótkie stany niedoborów wody na wyizolowanych profilach poza Systemem w następstwie naturalnego występowania niskich przepływów. Ocena bilansowa pokazuje, że nawet przy zakładanych niewielkich zmianach zapotrzebowania na wodę, do roku 2015 na całym obszarze nie powinny występować deficyty wody.

Nawet przy wzroście poborów wody o 20 % w porównaniu z dniem dzisiejszym, tak jak został on oszacowany dla roku 2050, przy założeniu dotrzymania dotychczasowych charakterystyk hydrologicznych z danych statystycznych (tzn. bez wpływu zmian klimatycznych) dotychczasowy wysoki stopień zabezpieczenia nigdzie nie zostałby w ramach Systemu przekroczony. Stosując pewne modyfikacje reguł gospodarowania na zbiornikach zaporowych oraz modyfikacje ich rodzajów pojemności, stan bilansowy powinien nawet w tych okolicznościach pozostać nadal zrównoważony. Sytuacja krytyczna mogłaby przy takim wzroście (+20%) nastąpić na obszarze cząstkowym poza Systemem, gdzie jej zapobieganie podczas niskich przepływów w ciekach wymagałoby zwiększonej oszczędności wody.

W zakresie *pielęgncji cieków wodnych oraz ich strefy brzegowej* zarządcy cieków na całkowitej ocenianej długości odnotowali, że na około 51% długości wegetacja występuje w stanie dobrym oraz na 37 % długości jej stan należy poprawić (reszta przebiega przez tereny zabudowane oraz spiętrzenia zbiorników zaporowych). W okresie planowania zakłada się, że na ciągłej długości 425 km, tam, gdzie jest to najbardziej potrzebne i z punktu widzenia własnościowo-prawnego możliwe, stan ten można poprawić na 276 km poprzez planowane oraz celowe modyfikacje rodzajów roślinności lub jej wprowadzanie w miejscach, gdzie nie występuje. Na ok. 9 % całkowitej długości (ok. 3100 km) dostęp do cieków wodnych oraz ich powierzchni jest na obszarze dorzecza utrudniony w miejscach należących do właścicieli prywatnych. W najbliższym czasie, w związku z ochroną tych nieruchomości (opłocenie na brzegach), nie należy spodziewać się poprawy tej sytuacji.

E. Oszacowanie wpływu działań na stan wód

W tej części Planu Gospodarowania Wodami (15 stron tekstu, 9 załączników kartograficznych oraz 4 tabelaryczne) przeprowadzono fachowe oszacowanie zmian elementów jakościowych zarówno stanu ekologicznego jak i stanu/potencjału chemicznego w roku 2015, po wdrożeniu działań zaleconych przez analizę ekonomiczną.

Na podstawie sporządzonych ocen, ich porównania z określonymi celami oraz po oszacowaniu zwrotu kosztów, zostało w Planie Gospodarowania Wodami dla Obszaru Dorzecza Odry do roku 2015 zaproponowanych łącznie 205 działań w zakresie skanalizowania, oczyszczania ścieków oraz rewitalizacji cieków wodnych, których całkowity koszt wyniesie 17,0 mld CZK, w tym 16,8 mld CZK w okręgu Kraju Morawsko-Śląskiego oraz 0,25 mld CZK w okręgu Kraju Ołomuńskiego (w kwotach tych nie ujęto sanacje starych składowisk odpadów, działań organizacyjnych oraz działań charakteru ogólnego, jak również kosztów przygotowań oraz realizacji przedsięwzięć na obszarze priorytetowym *Górnej Opawy*).

Na obszarze dorzecza Odry zaproponowano 18 różnych działań o charakterze ogólnym, które realizowane są na jednolitych częściach wód, co do których stwierdzono istotny problem gospodarki wodnej lub słaby stan. W przypadku konkretnych działań zaproponowano następnie 24 sanacje starych składowisk odpadów oraz 4 działania dotyczące zakładów przemysłowych.

Porównanie całkowitego stanu środowiska wodnego zarówno wód powierzchniowych jak i podziemnych przed i po realizacji odpowiednich działań, które proponowane są w Planie Gospodarowania Wodami dla Obszaru Dorzecza Odry, pozwoliło stwierdzić, iż w większości przypadków nie zaistnieją takie zmiany, które mogłyby spowodować całkowitą zmianę stanu słabego na stan dobry. Fakt ten spowodowany jest z jednej strony bardzo surowymi wartościami dopuszczalnymi, za pomocą których stan jest oceniany, a z drugiej strony ich szerokim wachlarzem oraz także systemem oceny - „jeden wskaźnik źle, wszystko źle”. Opisany sposób oceny powoduje, że wbrew całemu szeregowi pozytywnych zmian, którymi skutkować będą działania, w większości przypadków na jednolitych częściach wód do roku 2015 nie nastąpią zasadnicze zmiany kategorii stanu słabego na kategorię stanu dobrego.

F. Analiza ekonomiczna

Rozdział F (100 stron tekstu) ocenia efektywność kosztową poszczególnych działań z rozdziału C, proponowanych do realizacji do roku 2015. Celem jest weryfikacja aktualnego znaczenia gospodarczego korzystania z wody przez poszczególne sektory gospodarki krajowej, zbadanie ich prognozy (trendów) oraz następnie analiza zwrotu kosztów za korzystanie z wody oraz usługi wodne.

Z punktu widzenia znaczenia gospodarczego ocenia się dwa główne rodzaje korzystania z wody – zaopatrzenie ludności w wodę do picia oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków. Dla obu dziedzin ustalano dane techniczne oraz dane ekonomiczne i społeczno-ekonomiczne.

Na obszarze dorzecza Odry do sieci wodociągowej podłączonych jest prawie 96 % mieszkańców, specyficzne zużycie wynosi 92 l/mieszkańca/dzień i sytuuje się poniżej średniej krajowej. Do kanalizacji oraz oczyszczalni ścieków podłączonych jest tylko 70 % mieszkańców w dorzeczu. Podmioty przemysłowe pobierają na swoje potrzeby łącznie prawie 90 mln m³ wody rocznie, przede wszystkim ze źródeł powierzchniowych.

W rozdziale ocenione zostały opłaty oraz taryfy związane z usługami wodnymi. Największą pulę opłat uiszczają odbiorcy wody dla przemysłu oraz wodociągi dla publicznego zapotrzebowania. Właściciele wodociągów i kanalizacji są beneficjentami opłat za zaopatrzenie w wodę oraz odprowadzanie ścieków; opłaty te na obszarze dorzecza Odry wyniosły w roku 2005 średnio 41,6 CZK za m³ wody, co oznacza 6,5 % poniżej średniej

krajowej w Republice Czeskiej (44,5 CZK/m³). Udział kosztów na zaopatrzenie w wodę oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków w stosunku do czystego dochodu gospodarstwa domowego kształtują się na poziomie 1,4 %, przy czym za stosowną granicę uważa się 2 % dochodu rozporządzalnego.

Rozdział F zawiera również prognozy trendów ilości, cen oraz kosztów związanych z korzystaniem z wód oraz usługami wodnymi, wyrażone za pomocą kwantyfikacji lub opisu werbalnego w wariantach - prawdopodobne, minimalne i maksymalne.

Najważniejszą częścią rozdziału F jest ocena efektywności zaproponowanych poszczególnych działań dla osiągnięcia celów ochrony wód. Sporządzono analizę wykonalności oraz określono priorytety dla projektów budowy oczyszczalni ścieków oraz intensyfikacji oczyszczania ścieków oraz dla projektów rozbudowy i remontów kanalizacji, wszystko w miejscowościach z ponad 2 000 równoważnej liczby mieszkańców (RLM). Proponuje się oczyszczalnie ścieków w 23 miejscowościach o całkowitych kosztach 1,3 mld CZK oraz wybudowanie kanalizacji w 64 miejscowościach o całkowitych kosztach 9,2 mld CZK. Środki finansowe przeznaczone na te działania na przestrzeni lat 2009 - 2015 kształtują się na poziomie ok. 9,8 mld CZK. W celu zapewnienia odpowiednich warunków hydromorfologicznych jednolitych części wód zostały zaproponowane 24 działania (rewitalizacja, udrożnienie jazów), których całkowite koszty wyniosą 0,4 mld CZK.

W celu oceny zwrotu kosztów za usługi wodne analizowano dane ekonomiczne dostarczone przez główne podmioty (zarządców cieków, przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji) dla określenia kosztów całkowitych oraz przychodów, a na ich podstawie stopnia zwrotu kosztów. Zwrot kosztów dla sektora zaopatrzenia w wodę do picia wynosi 113,3 %, dla sektora odprowadzania oraz oczyszczania ścieków 106,0 % (z powodu wyższego udziału subwencji). Dla przykładu średnia wysokość subwencji usług wodnych wynosi prawie 0,9 mld CZK rocznie. Sektor zarządzania dorzeczem oraz zarządzania ciekami wodnymi wykazuje łączny zwrot kosztów w wysokości 97,6 % bez uwzględnienia subwencji działań ukierunkowanych na ochronę przed powodzią.

Polityka cenowa, stosowana zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi Republiki Czeskiej (Prawo Wodne, Ustawa o Wodociągach i Kanalizacji, Ustawa o Cenach) stwarza dla użytkowników wody na obszarze dorzecza Odry wystarczające bodźce do efektywnego korzystania z zasobów wodnych, a wpływy z opłat za usługi wodne łącznie z subwencjami ze źródeł publicznych przyczyniają się do osiągnięcia celów środowiskowych. Z drugiej strony zaś ceny usług wodnych, tzn. opłaty za zaopatrzenie w wodę oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków znajdują się już na poziomie graniczącym z możliwościami dochodu rozporządzalnego. Dalsze podwyżki opłat dla finansowania zaproponowanych działań nie będą więc możliwe i w tym zakresie w dalszym ciągu nie można będzie zrezygnować z polityki subwencji.

Dla realizacji planowanych działań w okresie lat 2009 - 2015 można zakładać, że ich koszty pokryte zostaną ze środków finansowych funduszy UE oraz ze źródeł krajowych. Wysokość środków przeznaczonych dla obszaru dorzecza Odry została określona proporcjonalnie do całkowitych planowanych środków finansowych w ramach Republiki Czeskiej, zawartych w Planie Gospodarowania Wodami dla Głównych Dorzeczy Republiki Czeskiej i odpowiada znaczeniu problemów na tym obszarze w kontekście całego państwa.

Podsumowanie

Niniejszy projekt Planu Gospodarowania Wodami dla Obszaru Dorzecza Odry stanowi poszukanie równowagi pomiędzy przepisami ustawodawczymi, określającymi ambitne cele ramowe, a doświadczeniami oraz możliwościami środowiskowymi i wodno gospodarczymi, zarówno za strony instytucji odpowiedzialnych za sporządzenie Planu Gospodarowania Wodami, jak ze strony autorów metodyk oraz wytycznych, które stanowiły podstawę do opracowania Planu Gospodarowania Wodami. Wykonawcy projektu tego Planu są przekonani, iż stanowi on dobry punkt wyjścia dla osiągnięcia konkretnych celów, celów określonych w Ramowej Dyrektywie Wodnej, Prawie Wodnym, Rozporządzeniu w Sprawie

Planowania oraz w Planie Gospodarowania Wodami dla Głównych Dorzeczy Republiki Czeskiej. Można zakładać, że skorygowanie procesu planowania w gospodarowaniu wodami nastąpi po dokonaniu porównania poszczególnych planów gospodarowania wodami w ramach Europy oraz po ich ocenie w roku 2010, jak i w późniejszych okresach.